fluix, és un llibre vital, per això ha inspirat tanta gent: escriptors, pintors, poetes... tota la cultura gira al voltant de la Bíblia. Els grans relats bíblics són relats carregats de vida. No és allò d'un angelet que baixa i toca el violí... no! La Bíblia està impregnada de la vida que els humans fem... és un llibre d'acció. És història... és terriblement atractiva i útil.»

El llibre no és fàcil de llegir, ja que Mann hi aprofundeix amb moltes reflexions pròpies que toquen la condició humana. De tant en tant, s'atura sobre aspectes concrets d'alguns dels costums de Canaan i d'Egipte, o sobre la manera de viure dels senzills ramaders, els poderosos i rics com Putifar i descriu detalladament aquells ambients. L'autor, sense dir-ho expressament, fa una defensa dels jueus, com a poble escollit, en uns temps tan compromesos com foren els del nazisme hitlerià.

Josep i els seus germans va ser escrit per Mann a Suïssa, on s'havia refugiat en temps de la dictadura nacionalsocialista. Trigà uns quinze anys a escriure-la, dedicant-li una atenció especial per tal de deixar reposar l'obra. Li tenia un gran estimació, ja que amb *Josep i els seus germans* volgué l'autor mostrar la gran història dels israelites com un dels grans fonaments de la cultura occidental. Hi ha pàgines molt profundes, entre les quals destaco, un cop més, les converses entre el Faraó i Josep.

Crec que *Josep i els seus germans* continuarà sent una obra imprescindible per conèixer un aspecte del vertader Mann: el gran novel·lista de *La Muntanya màgica*, d'*Els Buddenbrook*, *El Doctor Faustus*, *Carlota a Weimar*, etc. I això, pel fet religiós narrat en una determinada i explícita clau i per la seva significació cultural i humana. Per la novetat d'aquesta recent *edició completa* la proposo com una obra aconsellada per als bons lectors dels clàssics contemporanis.

Josep Vall i Mundó

Las prelaturas personales: una explicación al alcance de todos

Javier Hervada

EUNSA
Pamplona, 2012
80 pàg.

Javier Hervada és catedràtic emèrit de Dret Canònic i autor de nombroses publicacions científiques, sobretot de l'àmbit jurídic. En la present obra, s'ocupa de la figura jurídica-canònica de les prelatures personals. L'interès del tema és ben palès: las prelatures personals van ser creades de bell nou pel Concili Vaticà II, per tal que s'ocupessin de *peculiars tasques pastorals*. Es diferencien de les prelatures territorials -que ja existien des de sempre- en el fet que porten a terme les tasques pròpies d'una diòcesi, amb un prelat que té jurisdicció sobre els fidels que habiten en un territori.

L'exposició que el professor Hervada fa d'aquesta figura jurídica i pastoral no pot

Biblioteca Virtual Josemaría Escrivá de Balaguer y Opus Dei

ser més senzilla: consisteix en una conversa de l'autor amb un amic que li demana que li expliqui d'una manera entenedora què és una prelatura personal; l'autor li respon que farà el que pugui, però que les coses tècniques –de tècnica jurídica, en aquest cas s'han de explicar amb termes tècnics i li posa l'exemple d'una senyora que li va demanar al gran Einstein que li expliqués la teoria de la relativitat; el savi ho va intentar dues vegades i, en tots dos casos, el resultat va ser fallit. En una tercera vegada, li va explicar de la manera més entenedora del món, i la senyora li va expressar la seva satisfacció, i aleshores Einstein li va dir: «doncs això no és la teoria de la relativitat».

Resumint, veurem breument els passos que dóna Javier Hervada per explicar què són les prelatures personals al seu amic:

- A l'Església, hi ha una organització pastoral fonamentada en el sagrament de l'orde.
- Aquesta organització pastoral està formada pel que s'anomena circumscripcions eclesiàstiques.
- Les circumscripcions eclesiàstiques estan formades seguint una jerarquia (un bisbe, els preveres i els diaques) i un poble de fidels.
- La diòcesi és el model exemplar de totes les altres circumscripcions eclesiàstiques. Les diòcesis són esglésies particulars, porció del Poble de Déu que és l'Església Universal. El cap d'una diòcesi és el bisbe diocesà.
- Les prelatures són circumscripcions eclesiàstiques que tenen com a cap, no un bisbe sinó un prelat amb jurisdicció quasi episcopal, és a dir pròpia d'un bisbe. Algunes vegades, per les característiques de la prelatura, el prelat és alhora bisbe.
- Les prelatures poden ser, com ja s'ha dit, territorials o personals.

Els dos últims capítols del llibre estan dedicats, l'un específicament a les prelatures personals, i l'altre a l'única prelatura d'aquesta mena que ha estat erigida per l'Església fins al moment present: la Prelatura de la Santa Creu i Opus Dei.

Les diferències entre les prelatures territorials i personals són molt grans, les primeres s'assemblen més a les diòcesis, es dediquen a la cura pastoral ordinària de l'Església i els seus fidels estan delimitats per un territori, mentre que les segones es dediquen a una tasca pastoral peculiar. Les prelatures personals s'assemblen als ordinariats, per exemple: l'ordinariat castrense o militar, que porta a terme la cura pastoral dels militars i de les seves famílies allà on es trobin.

Pel que fa a la Prelatura Personal de la Santa Creu i Opus Dei, s'ha de dir que és una circumscripció eclesiàstica formada per un prelat, que en aquest cas és també bisbe, els preveres incardinats a la prelatura i els fidels laics incorporats a la prelatura. Aquesta es regeix per la legislació general sobre les prelatures personals i pels estatuts propis donats per la Santa Seu.

La tasca pastoral peculiar de la Prelatura de l'Opus Dei és promoure entre tots els fidels laics i potencialment entre tots els homes, la crida universal de Crist i de l'Església, a la santedat i apostolat en el bell mig del mon i mitjançant el treball professional de cadascú i totes les altres circumstàncies familiars i socials, normals de la vida. També s'adreça aquesta tasca pastoral als sacerdots seculars. Per assolir aquest fi, la missió de la Prelatura consisteix a donar la necessària formació espiritual, teològica i apostòlica, que dura tota la vida.

Joan Garcia Llobet

Biblioteca Virtual Josemaría Escrivá de Balaguer y Opus Dei